Kívánság

Kovács Laci komámhoz,
a rikkancskirályhoz

Ott egyem meg a harcmezőn
az utolsó komisz kenyerem,
de ne legyen többé a hazám
akkora, mint a tenyerem.
Ha elbukom, hát volt értelme,
védtem egy kócos szeretőt,
lábhoz tett fegyverrel állok meg,
hősen, az Úristen előtt...

Bizonytalanok most az órák,
titokba burkolt holnapok,
de gyűlölöm a satnya várást,
indulni inkább kész vagyok!
Puskám csövébe virágszálat
fűz majd egy kis magyar lány,
és csillagokkal lüktet szíve
utánam őszi éjszakán...

38/IX 19

Szeretettel:
Sértő Kálmán
csontcsillagos baka